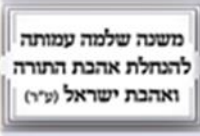

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת
הגה"ק רבי יהודה הפה"ן ב"ר יוסף הע"ר זצ"ל
קדושי השואה הי"ד

משנה ח'

אוֹנָן טוֹבֵל וְאוֹכֵל אֶת פֶּסַחוֹ לְעֶרֶב כבר למדנו במשנה ו, שמי שלי"ע מת לו אחד מן הקרובים שהוא חייב להתאבל עליהם, אזי כל יום המיתה הוא נקרא 'אוני' מן התורה, אבל בלילה שלאחריו הוא 'אוני' מדרבנן, דבר זה למדים ממה שנאמר בפרשת מיתתם של נדב ואביהוא: "וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עולתם לפני ה' ותקראנה אותי כאלה (שנעשיתי אוני) ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה'" (ויקרא י, יט), ומכאן שביום אסור לאוני לאכול קדשים, ובלילה מותר, אבל חכמים גזרו שלא יאכל אוני קדשים אף בלילה. במה דברים אמורים? בשאר קרבנות, אבל בקרבן פסח לא גזרו, שהואיל ומניעת אכילתו עונשו כרת, שנאמר: "והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההיא מעמיה" (במדבר ט, יג), לפיכך לא העמידו חכמים דבריהם לגבי מצוות הפסח. וזהו מה שלמדנו כאן: "אוני טובל ואוכל את פסחו לערב" - בליל פסח, **אָבֵל לֹא בְקִדְשִׁים** בשאר קדשים (קרבנות) אסור לאוני לאכול אפילו בערב, שכן אכילת שאר קדשים אינה אלא מצוות עשה, שנאמר: "ואכלו אותם אשר כופר בהם" (שמות כט, לג), לפיכך גזרו חכמים שאף 'אוני' מדבריהם (מדרבנן) אסור באכילת קדשים. ומה שאמרו 'אוני' טובל - היינו שצריך לטבול לפני אכילת פסחו, תקנת חכמים היא באוני לכל אכילת קדשים, כמו ששינו במסכת חגיגה (ג, ג): "האוני ומחוסר כפורים צריכין טבילה לקודש" (כדי לאכול בקדשים), והטעם הוא לפי שעד עכשיו היו אסורים באכילת קדשים. והרמב"ם כתב שהטעם הוא: משום כדי שיפרוש מאנינותו ולא יסיח דעתו מאכילת פסחו. **הַשׁוֹמֵעַ עַל מֵתוֹ מִי שִׁמְעָה שְׂמַת לֹו מֵת שְׁהוּא חַיִּיב לְהִתְאַבֵּל עֲלָיו, וְהַמְּלַקֵּט לֹו עֲצָמוֹת** או מי שליקטו לו עצמות אביו ואימו, כדי לקבור אותן בקבר קבוע, שכן נוהגים היו לקבור מתייהם קבורת ארעי ולאחר זמן היו מלקטים עצמותיהם וקוברים אותן בקבר של קבע, **טוֹבֵל וְאוֹכֵל בְּקִדְשִׁים** אף בשאר קרבנות - לערב, לפי שאפילו ביום השמועה עצמו וכן ביום ליקוט העצמות אינו אוני אלא מדרבנן, ואילו בלילה שלאחר אותו יום אין עליו תורת אנינות כלל. **גַּר שֶׁנִּתְגַּיֵּר בְּעֶרֶב פֶּסַח** כלומר שמל וטבל לשם גרות בארבעה עשר בניסן **בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים: טוֹבֵל וְאוֹכֵל אֶת פֶּסַחוֹ לְעֶרֶב** כלומר שטובל פעם נוספת מדברי סופרים לאכילת קדשים, ואוכל בערב מקרבן הפסח שנימנה עליו. **וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים: הַפּוֹרֵשׁ מִן הָעֶרְלָה כְּפּוֹרֵשׁ מִן הַקֶּבֶר** גר הפורש מערלתו הרי הוא כמי שנוגע במת, כלומר הוא טמא שבעה ימים וטעון הזאה ממי אפר פרה אדומה ביום השלישי וביום השביעי שלאחר מילתו וטבילתו לגרות, לפיכך אסור לו לאכול מן הפסח לערב. בגמרא מבואר שלא נחלקו בית שמאי ובית הלל אלא בערל שמל בערב פסח (היינו שמתגייר בערב פסח), שבית הלל גוזרים שמא יטמא למת בשנה הבאה בערב פסח ויאמר: כשם שאשתקד טבלתי ואכלתי לערב מקרבן פסח, כך גם השנה אטבול ואוכל מפסחי, ולא ידע שבשנה שעברה היה גוי עד לארבעה עשר בניסן, ואף אם נטמא למת לפני שהתגייר, אין גוי מקבל טומאה, אבל עכשיו ישראל הוא, והוא מקבל טומאה, ואינו נטהר אלא לאחר שבעה ימים. ובית שמאי אינם גוזרים משום טומאת מת בשנה הבאה. אבל ערל ישראל, כגון שמתו אחיו מחמת מילה ונמנעו מלמולו, שמכל מקום אסור הוא בקרבן פסח, שנאמר: "יוכל ערל לא יאכל בו" (שמות יב, מח), אם הוא בא למול עצמו בערב פסח, אף לדעת בית הלל טובל ואוכל פסחו לערב.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

בפרשת בהעלותך נכתב: "דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לִנְפֹשׁ אוֹ בְּדַרְדָּר רְחוּקָה לָכֶם, אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם, וְעָשָׂה פֶסַח, לֹהֵי - בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם, בֵּין הָעֲרִבִים יַעֲשֹׂוּ אֹתוֹ עַל מִצּוֹת וּמִרְרִים, יֹאכְלֵהוּ - לֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר, וְעִצָּם לֹא יִשְׂבְּרוּ בּוֹ כְּכֹל חֻקַּת הַפֶּסַח, יַעֲשֹׂוּ אֹתוֹ - וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדַרְדָּר לֹא הָיָה, וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיתָהּ כִּי קָרְבָן הִי, לֹא הִקְרִיב בְּמַעֲדוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא, הָאִישׁ הַהוּא" (במדבר ט, י-יג)

מִי שֶׁהָיָה טָמֵא בארבעה עשר בניסן בשעת שחיטת הפסח או שהיה בְּדַרְדָּר רְחוּקָה במקום שהוא רחוק מבית המקדש, כמבואר להלן במשנה ב, **וְלֹא עָשָׂה אֶת הַפֶּסַח הָרִאשׁוֹן** בארבעה עשר בניסן **יַעֲשֶׂה אֶת הַשְּׁנִי** הפסח השני בארבעה עשר באייר, כמפורש בתורה (כמובא בהקדמה). וכן אם **שָׁגַג** כגון ששכח שהיום ערב פסח, או **נֶאֱנַס** מכל סיבה שהיא, **וְלֹא עָשָׂה אֶת הַפֶּסַח הָרִאשׁוֹן יַעֲשֶׂה אֶת הַשְּׁנִי** פסח שני. **אִם כֵּן** אם גם השוגג או האנוס עושים את פסח שני, **לָמָּה נֶאֱמַר טָמֵא אוֹ שֶׁהָיָה בְּדַרְדָּר רְחוּקָה** למה כתבה התורה "איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה" שלכאורה רק הם עושים פסח שני? **ללמדך שְׂאֵלוּ** מי שהיה טמא או בדרך רחוקה **פְּטוּרִין מִהַכֹּרֶת** אם לא עשו את הפסח השני, לפי שנפטרו מפסח ראשון ונדחו לפסח שני, ובשני לא נאמר חיוב כרת כי אם בפסח ראשון, **וְאֵלוּ** מי ששגג או נאנס בפסח ראשון **חַיִּבִין בְּהַכֹּרֶת** אם הזידו ולא עשו את פסח שני, לפי שחייבים היו בפסח ראשון, אלא מאחר שלא עשו אותו מחמת השגגה או האנוס נדחו לפסח שני, לפיכך אם הזידו ולא עשו את השני, חייבים הם כרת, שנאמר: "והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההיא מעמיה" ומשמע שעל כל שאר שגגות ואונסין שאירעו בראשון, חוץ ממי שהיה טמא או בדרך רחוקה, חייבים כרת אם לא עשו פסח שני. וכן מי שהזיד ולא הקריב בראשון, הרי הוא מקריב בשני, ואם לא הקריב בשני אע"פ ששגג הרי הוא חייב כרת, שהרי לא הקריב קרבן לה' במועדו והיה מזיד.

רבינו עובדיה מברטנא

מי שהיה טמא- שאלו פטורין מן הכרת: הטמא או שהיה בדרך רחוקה פטרין הכתוב מלעשות פסח ראשון, ועיקר כרת בפסח ראשון הוא, לפיכך אם לא עשו פסח שני, פטורים מן הכרת.

ואלו חייבין בהכרת- השוגג או האנוס חייבין היו בפסח ראשון, אלא שהשגגה והאנוס עבבתו, וכשהזידו ולא עשו פסח שני חייבין בהכרת, כדכתיב (במדבר ט) "והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה", משמע דעל כל שאר שגגות ואונסין שאירעו בראשון, חוץ מטמא ודרך רחוקה, חייבין כרת אם לא עשו פסח שני.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)